

[Tove Jørgensen]

kort tidsramme af administrative hensyn, medmindre vi laver en generel forhøjelse. Derfor er det nødvendigt i første omgang at give denne almindelige forhøjelse inden for det gældende system. Det forhindrer ikke, at boligspørgsmålet løses sideløbende. Som socialinspektørerne foreslår, kan det løses over den eksisterende lovgivning ved at ændre på tildelingskriterierne. Det vil ikke være i modstrid med DKPs forslag om en øget boligydelse til pensionisterne, men det er i modstrid med det forslag om boligydelse, som ministeren har fremsat.

Det korte af det lange er: hvad vil vi anvende det prøvenu til, som regeringen politisk har udregnet og foreslået? DKP mener, at det skal gives til de dårligst stillede pensionister, og at det skal gives nu. Der tales så meget om forenkling og om, at pensionisterne skal forstå lovgivningen. Det, pensionisterne forstår, er nogle reelle forhøjelser, og får de ikke det, hjælper det ikke så forfærdelig meget at forenkler de administrative regler. Det betaler nu engang ikke huslejen eller havregrøden, som meget gerne skulle blive til en saftig bøf.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af invalidepensionsloven [af Tove Jørgensen (DKP) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 75. Fremsat 15/2 78).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Eva Gredal):

Kommunerne har genfremsat et forslag til folketingsbeslutning om ændring af invalidepensionsloven, der går ud på at ophæve laveste invalidepension. Da det sidst var til behandling her i tinget, var jeg positiv over for forslaget forstået på den måde, at jeg ville lade et ekspertudvalg se på hele førtidspensionsområdet og ikke kun på en lille gren af det. Det hele må efter min mening ses i en større sammenhæng, og jeg har derfor nedsat et udvalg, der skal foretage en gennemgang af hele førtidspensionsområdet. Udvalget skal tage udgangspunkt i invalidepensionsloven med henblik på en vurdering af, om der er behov for at revidere de grundprincipper, som ordningen har været baseret på siden lovens ikrafttræden i 1966. Udvalget skal særlig undersøge, om invalidepensionens graduering i højeste, mellemste og laveste pensionsstørrelse bør ændres. Når udvalgets arbejde er afsluttet, har vi et sagligt grundlag, hvorpå der kan tages stilling til et forslag som f. eks. det, kommunisterne her har fremsat. Indtil dette grundlag foreligger, må jeg afvise forslaget.

Albértsen (S):

Også her drejer det sig om en genfremsættelse af et forslag, som Danmarks kommunistiske parti tidligere har fremsat her i folketinget. Der er mig bekendt ikke sket en udvikling i mellemtiden, der kan motivere en genfremsættelse af dette forslag, og vi fik netop, sidste gang dette problem blev fremført, fra ministeren tilsagn om, at et særligt udvalg skulle kigge herpå. Det har faktisk hele tiden ligget ganske klart, at de ændringer, vi nu gennemfører for folkepensionisterne, naturnødvendigt også må få konsekvenser for de ca. 150.000 invalidepensionister, vi har.

Jeg havde selv den glæde, da vi i 1966 gennemførte den ordning, vi nu har for invalidepensionisterne, at have med dette arbejde at gøre, og det var på det tidspunkt et meget, meget betydeligt fremskridt, at vi fik den lovgivning, hvorefter pensionisterne er inddelt i tre kategorier. Men det må da blankt erkendes, at der i mellemtiden er sket en udvikling, som i høj grad nødvendiggør, at man nu ser på de indvundne erfaringer, og det er

[Albertsen]

altså også det, ministeren har gjort ved nedsettelse af førnævnte udvalg. Når der kommer et materiale herfra, tror jeg, vi får en relevant baggrund for at tage stilling til, hvorledes invalidepensionisterne skal place-res for fremtiden.

Jeg vil derfor på baggrund af det, der her foreligger, afvise forslaget og mener, at vi skal afvente ministerens udspil.

Jørgen Junior (FP):

For en gangs skyld kan jeg erklære mig enig i ministerens og socialdemokratiets ordførers indstilling. Jeg er imod begrebet laveste invalidepension på nuværende tidspunkt, men den foreslåede løsning er ikke den rigtige. Ud fra det synspunkt må også vi, på trods af denne principielle sympati, afvise det foreliggende forslag.

Henrik Toft (V):

Venstre vil hellere gøre en indsats for at skaffe de manglende knap 100.000 arbejdspladser, sådan som både vi og det økonomiske råds formandskab har anvist, end begynde på at omkalfatre hele den sociale lovgivning.

Derudover skal jeg kun henvise til de bemærkninger, som jeg gjorde ved det tilsvarende lovforslags behandling den 13. maj i fjor.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Også for dette forslag gælder det, at mit partis ordfører, hr. Palle Simonsen, ikke kan være til stede, og jeg vil gerne på det konservative folkepartis vegne afvise dette forslag.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Centrum-demokraterne har ved en tidligere fremsættelse af forslaget erklæret sig positivt indstillet over for det, og vi er enige i, at den laveste invalidepension er det uhyre vanskeligt at opretholde en anstændig levestandard for. Men jeg mener på den anden side heller ikke, at det er denne måde, det skal gøres på. Jeg tror, at man skulle søge at opregulere den eksisterende laveste invalidepension i stedet for at afskaffe den helt. I øvrigt mener jeg, at det må være noget, man i udvalget kan sammenarbejde med tankerne omkring pensioner generelt.

Lilli Gyldenkilde (SF):

SF er enig med DKP i, at laveste invalidepension bør bortfalde, og at de pensionister, der modtager den, fremover bør kunne få mellemste invalidepension. Vi er i SF i høj grad enig i, at den krise, Danmark er inde i, gør det særlig svært for denne gruppe, men jeg mener, at det hele tiden har været svært for denne gruppe at få et arbejde, de kan klare, til supplerings af pensionen. Jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet vil kunne få nogle tal frem, der kan fortælle os lidt om, hvor mange på laveste invalidepension der har kunnet skaffe sig arbejde både før og nu.

Jeg håber også, at det vil lykkes at få nogle tal frem, der kan bekræfte eller afkræfte den tro, som mange har, at det især er kvinder, der bliver sat på laveste invalidepension. Jeg har fået en del henvendelser, især fra kvinder, der har hævdet dette. Vi kan love en positiv medvirken i arbejdet i udvalget.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg skal takke for en forholdsvis positiv modtagelse, selv om jeg skal beklage, at forslaget og dermed problemet i virkeligheden syltes.

Socialministeren siger, at det udvalg, der er nedsat til at gennemgå førtidspensionerne, vil beskæftige sig med spørgsmålet, og det er jeg naturligvis glad for at høre, men det ville være rart, om det snart fik noget ud af det arbejde og vi så nogle resultater.

For DKP er det en skuffelse, at det ikke er med i den første runde af pensionslovene, således at man allerede med de ændringer, der skal ske af invalidepensionerne, også havde taget dette problem med. Det, der er det store problem, er netop, at det er mere og mere presserende, efterhånden som arbejdsløshedsproblemerne vokser. Det er ikke mindst de handicappede, som ikke kan få arbejde igen, når de først er røget ud, og det hænger ikke mindst sammen med arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet. Han kan sortere de grupper fra, som han ikke mener at kunne få 100 pct. ydelse ud af, og som ikke kan presses så hårdt som de andre, der ikke har handicap.

Undersøgelser viser også, at de, der ikke kan komme i arbejde, henvises til bistandshjælp, og det er en belastning for administrationen, som slet ikke er blevet udbygget i det

[Tove Jørgensen]

omfang, som der er behov for, efter at krisen rigtig har sat sig fast. Det er også særdeles psykisk belastende for personer, der får invalidepension, at skulle op og tigge og redegøre for hver en øre, som de ikke kan tjene ved arbejde, samtidig med at de skal udsættes for den almindelige mistænkeliggørelse for at være arbejdssky, som møder de arbejdsløse i dag.

Det er rigtigt, som fru Lilli Gyldenkilde nævnte, at gruppen hele tiden har haft det svært, og at det især er kvinder, der bliver ramt af problemerne. Derfor havde vi ønsket, at det var et af de problemer, der kunne være indgået i debatten allerede på nuværende tidspunkt, og vi skal beklage, at det ikke bliver tilfældet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af:

Forslag til lov om afgift på hunde [af Jens Møller (KrF) m. fl.]
(Lovforslag nr. L 199. Fremsat 16/2 78).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Lad mig straks sige, at jeg er skeptisk over for dette lovforslag, men at jeg ikke hermed totalt afviser intentionerne i det. Jeg får lige så vel som forslagsstillerne og formentlig mange af ordførerne en daglig strøm af henvendelser i anledning af denne sag, hvilket måske nok kan gøre et vist indtryk.

Jeg tror imidlertid, at forslagsstillerne vil være enige med mig i, at forslaget rejser en lang række problemer, som vi nærmere skal vurdere formentlig under det kommende udvalgsarbejde. Der er administrative problemer, der er problemer vedrørende forholdet mellem provenuet og administrationen af den pågældende afgift, der er kontrolmæssige problemer, og der er problemer i forbindelse med, hvorledes socialministeren skal fastsætte regler, som det hedder i § 3, hvorefter folke- og invalidepensionister og andre grupper af mindrebemidlede kan få afgiften refunderet hos den sociale forvaltning. Alle disse problemer, som jeg her har rejst, har altså medført, at min grundlæggende holdning er skeptisk, men at jeg naturligvis meget gerne medvirker til en nærmere undersøgelse under det kommende udvalgsarbejde.

Camre (S):

I socialdemokratiet har vi forstået, at det, der specielt er sigtet med kristeligt folkepartis forslag, er at modvirke det, man kalder, at dyrene ofte er prisgivet under den nuværende lovgivning, hvor de alt for let anskaffes som et legetøj uden tanke på det ansvar, man påtager sig ved at tage et levende væsen til sig, og jeg vil gerne sige, at vi har stor forståelse for det synspunkt, der her ligger til grund.

Da den tidligere hundeskat blev ophævet på initiativ af VKR-regeringen i sin tid, pegede vi under behandlingen på, at man kunne give kommunernes en ret til efter behov og eget ønske at indføre en afgift. Det vandt ikke tilslutning, men det var måske en tanke, man kunne tage op i denne forbindelse.

Jeg synes, vi skal se på disse ting i udvalget. Det kan være svært at bedømme umiddelbart, om et forslag som det foreliggende med en afgift på 200 kr. helt kan opfylde formålet, og jeg finder derfor, vi har behov for at drøfte det nærmere i udvalget.

Dohrmann (FP):

Forslagsstillerne skriver i bemærkningerne bl. a., at loven om afgift på hunde vil medføre øget beskæftigelse ved opførelse af hundetoiletter. Fremskridtspartiet mener ikke, at opførelse af hundetoiletter vil have den store beskæftigelsesmæssige effekt. Vi mener i det